

ת"פ 58432/10/17 - מדינת ישראל ע"י נגד כריס אלקלק

בית משפט השלום ברמלה

תפ"ק 58432-10-17 מדינת ישראל נ' אלקלק

כבוד השופט הישום אבו שחאדה	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשמים	
כריס אלקלק	
ע"י ב"כ עוה"ד איתי רוזין	
מדינת ישראל	ע"י ב"כ עוה"ד שיר זהבי

גזר דין

כתב אישום מתוקן

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בביצוע עבירה של גניבה בידי עובד ממעבידו בצוותא לפי סעיף 391 יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלבנטי לכתב האישום הועסק הנאשם בתחנת דלק סונול (להלן: **המעסיק**) ברחוב קרן היסוד בבאר יעקב (להלן: **מקום העבודה**). מספר ימים עובר ליום 3.2.2017 תכננו הנאשם וזיאד אבו גאנם (להלן: **האחר**) לגנוב מהמעביד את כספי הקופה וסיגריות, תוך ביום שוד על מנת להסתיר את העבירה.
3. ביום 3.2.2017 בשעה 19:54 או בסמוך לכך, הגיע האחר במונית למקום העבודה בתחנת הדלק, הנאשם אמר לו שימתין בחוץ עד שיסמן לו שאין אנשים, ואז כשהנאשם סימן לאחר בידו, חבש האחר לראשו כובע קפוצ'ון, כיסה את פניו באמצעות צעיף מחמם צוואר ואחז בסכין כדי שידמה כאילו הוא שודד את הנאשם, והנאשם העביר לידי האחר 100 ₪ עבור נסיעתו במונית, 1200 ₪ מכספי הקופה ושתי חפיסות סיגריות.

תסקיר שירות המבחן

4. התקבל תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן ולהלן עיקריו:

עמוד 1

- א. הנאשם בן 28 שנים מתגורר בבית הוריו ועובד בחדר אוכל כטבח בחברת תקשורת. לאחר סיום לימודיו התיכוניים, מעורבותו הפלילית העמיקה והתמכר לסמים.
- ב. עיון ברישומי הפלילי מעלה כי לנאשם שש הרשעות קודמות בעבירות של שימוש ברכב ללא רישיון, איומים, התחזות לאדם אחר במטרה להונות, גניבה, קבלת דבר בתחבולה, תקיפת עובד ציבור ושימוש בסמים לצריכה עצמית שבגינן נידון למאסרים בפועל.
- ג. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מקבל אחריות על התנהגותו באירוע העבירה ומשליך את האחריות לאירוע על שותפו. בשנים 2019 ו-2020 הנאשם שולב בבית המשפט הקהילתי ברמלה על מנת לבנות עבורו תכנית טיפולית, אך התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן כדי שתוכן תכנית טיפולית עבורו ועקב כך נשר מאותו תהליך והתיק הוחזר לבית משפט שלום רגיל לגזירת דינו.
- ד. שירות המבחן התרשם שהנאשם בעל מאפיינים אישיותיים אנטי סוציאליים ובעל דפוסי חשיבה והתנהגות עבריינים. בנוסף, שירות המבחן התרשם מהנאשם שהוא בעל נטייה להתנהגויות אימפולסיביות ומתקשה לווסת את דחפיו וממוקד בהשגת צרכיו באופן מידי. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי היום, בניגוד לעבר, הנאשם מנסה לגבש לעצמו אורח חיים נורמטיבי ויציב הכולל תפקוד תעסוקתי תקין.
- ה. שירות המבחן התרשם שהנאשם הוא בעל תובנה נמוכה למורכבות מצבו ואיננו מעוניין בקבלת סיוע משירות המבחן. בשל כך, לאור הסיכון במצבו, היעדר קבלת אחריות מצדו של הנאשם למעשי העבירה, שיתוף פעולה הלוקה בחסר והעדר מוטיבציה לטיפול ולשינוי, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה קונקרטי ומרתיעה.

טענות הצדדים לעונש

5. המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן וטענה שמדובר בתסקיר שלילי שלא עולה ממנו אפיק שיקומי כלשהו. בנוסף, הפנתה לרישום הפלילי של הנאשם ולכן עתרה להשתת ששה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למעסיק.
6. בא כוח הנאשם טען שהנאשם נוטל אחריות על מעשיו ושהיום הוא מבין שהייתה אופציה אחרת שהיה יכול לבחור בה. בא כוח הנאשם הדגיש את הסכום הנמוך שנגנב מהמעביד ולכן טען שיש להסתפק במאסר על תנאי.

הגדרת מתחם העונש ההולם

7. סעיף 391 לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"עובד הגונב דבר שהוא נכס מעבידו, או שהגיע לידי העובד בשביל מעבידו, **וערכו עולה על אלף שקלים חדשים**, דינו - מאסר שבע שנים".

(ההדגשה שלי - ה'א'ש')

8. מידת הנזק שנגרם מביצוע העבירה שבה הורשע הנאשם היא פרמטר מרכזי לקביעת גבולות מתחם העונש ההולם. אמנם העבירה בה הורשע הנאשם היא עבירה מסוג פשע שהעונש המקסימלי בגינה הוא שבע שנות מאסר אך עדיין אין להתעלם מהסכום שנגנב על ידי הנאשם. כזכור, הנאשם הורשע בגניבת סך של 1,200 ₪ ו-100 ₪ נוספים שמסר אותם לבעל המונית ושתי חפיסות סיגריות. במילים אחרות, הסכום שנגנב מהמעביד הוא קרוב מאוד לסכום המינימום הקבוע בסעיף 391 לחוק העונשין שהוא 1,000 ₪. כיוון שכך, אינני מקבל את טענת המאשימה שמתחם העונש ההולם מתחיל ממספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, ולכן הנני קובע שהמתחם מתחיל ממאסר על תנאי.

9. כפי שאראה בפסיקה שאביא בהמשך, מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של גניבה ממעביד מושפעת באופן ישיר מהערך הכלכלי של הדבר שנגנב מהמעביד. למעשה, ככל שסכום הגניבה הוא קרוב למינימום של 1,000 ₪ להתקיימות העבירה של גניבה מעביד, המתחם יתחיל ממאסר על תנאי. כמו כן, מתחם העונש ההולם עשוי להתחיל ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות רק באותם מקרים שבהם סכום הגניבה מגיע לעשרות אלפי שקלים, ושהוא לא המקרה בפני.

10. להלן דוגמאות מפסקי דין של בתי משפט מחוזיים שמשקפים את מדיניות הענישה הנהוגה כאשר ערכו של הדבר שנגנב מהמעביד הוא קרוב לגבול המינימום של 1,000 ₪, ומהם עולה שהמתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר על תנאי:

א. ע"פ (מחוזי ת"א) 70352/03 **כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.12.20).
המערערת גנבה 5000 ₪ מהמעביד. בית משט השלום הטיל על המערערת הוטלו 12 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 1,500 ₪ וכן הוטל עליה צו מבחן למשך שנה אחת. ערעורה לבית המשפט המחוזי נדחה.

ב. ת"פ (מחוזי חיפה) 36268-01-13 **מדינת ישראל נ' בן שמעון ואח'** (פורסם בנבו, 22.05.14). הנאשם גנב מבית החולים שבו עבד ציוד ומזון יחד עם אחר כאשר סכום הגניבה היה בשווי של אלפי שקלים. המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי

לבין 8 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר על תנאי ו200 שעות שירות לתועלת הציבור.

ג. עפ"ג (מחוזי חיפה) 1576-02-18 **לזמי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.05.2018). המערער גנב בצוותא מתכות מהמפעל שבו עבד ובתמורה קיבל המערער מאדם אחר סך של 1000 ₪. משום כך הורשע בבית משפט השלום בעבירה של גניבה ממעביד לפי סעיף 391 לחוק העונשין ונגזרו עליו ארבעה חודשי מאסר על תנאי, 200 שעות לתועלת הציבור והתחייבות כספית בסך של 3000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי התקבל ובוטלה הרשעתו של המערער וכפועל יוצא בוטל עונש המאסר המותנה שנגזר עליו. ביחס לעונשים הנוספים שנגזרו על המערער נותרו כפי שקבע בית משפט השלום.

11. למען השלמת התמונה אביא גם דוגמאות מפסיקתו של בית המשפט העליון בעבירה של גניבה על ידי עובד ממעבידו, כאשר ערכו של הדבר שנגנב היה של עשרות אלפי שקלים, כמובן, בשונה מהמקרה שבפני. באותם פסקי דין שבהם הדבר שנגנב היה בעל ערך כספי של עשרות אלפי שקלים, נקבע שמתחם העונש ההולם מתחיל ממספר חודשי מאסר. להלן הפסיקה:

א. רע"פ 5471/15 **לסטר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.8.15). במקרה זה הסחורה שנגנבה מהמעביד על ידי העובד הייתה בשווי 80,600 ₪ והוחזרה למעביד. המבקש היה נעדר עבר פלילי קודם. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 3 ועד 15 חודשי מאסר בפועל והשית על המבקש 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והשית על המבקש 8 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 407/09 **יאיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.4.09). המבקשת הורשעה בבית משפט השלום בעבירה של גניבה ממעביד ובעבירה של הוצאת שיק ללא כיסוי. כאן היה מדובר במי שנגנבה מהמעביד כסף בסך של 171,000 ₪ לערך. בית משפט השלום השית עליה 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורה של המבקשת לבית משפט המחוזי נדחתה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 9866/17 **פלונית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.12.17). המבקשת גנבה מהמעביד כספים שקיבלה עבורו מלקוחות בסך כולל של כ-459,000 ₪. המבקשת החזירה את מלוא הסכום כשנתיים עובר למועד מתן גזר הדין. בית משפט השלום השית עליה 9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. ערעורה לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

12. על כן הנני קובע שמתחם העונש ההולם לאירוע העברייני שבו הורשע הנאשם, כאשר סכום הגניבה הוא 1,300 ₪ ועוד שתי חפיסות סיגריות, נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף קנס ופיצוי למעסיק.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

13. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא, את הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי ונסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר.

14. יובהר, למרות העובדה שהנאשם הוא בעל עבר פלילי ואף ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל, לא התרשמתי שסכום הגניבה בסך 1,300 ₪ ועוד שתי חפיסות סיגריות מצדיק השתתת מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות כפי שטענה המאשימה. יוזכר, אם סכום הגניבה היה פחות מאלף ₪, בכלל לא היה מדובר בעבירה של גניבה ממעביד שהיא עבירה מסוג פשע, אלא היה מדובר בעבירה רגילה של גניבה מסוג עוון. הפער הקטן והמצומצם בין סכום הגניבה בפועל לבין המינימום שנקבע על ידי המחוקק כדי שתתקיים העבירה של גניבה ממעביד, מטים את הכף לעבר המסקנה שיש להסתפק במאסר על תנאי, וזאת על אף העבודה שיש לנאשם עבר פלילי קודם.

15. לפיכך הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יבצע עבירת רכוש

למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ב. הנאשם ישלם פיצוי למעסיק על סך של 3,000 ₪. הפיצוי ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.12.2022 והתשלום השני עד ליום 1.1.2023. היה והתשלום הראשון לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מיד. המאשימה תמסור למזכירות את פרטי המעסיק.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך של 1,500 ₪, או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.2.2023.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' תשרי תשפ"ג, 2 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.